

چالش‌های توسعه ورزش ایران با رویکرد استعدادیابی و نخبه‌پروری گلخانه‌ای

رسول نظری^۱، سعید تابش^{۲*}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۴/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۸/۰۱

چکیده

هدف: هدف از مطالعه حاضر چالش توسعه ورزش ایران با رویکرد گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری بود.

روش‌شناسی: روش تحقیق از نوع آمیخته و در واقع ترکیبی از روش کیفی و کمی است. در مرحله کیفی از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته، چالش‌ها شناسایی شد. جامعه آماری در مرحله کیفی شامل ۲۰ نفر از کارشناسان برجسته مقوله استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش بودند. بخش کمی تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی است. با توجه به اینکه تعداد جامعه آماری مشخص نبود، سقف نمونه آماری شامل ۳۸۴ نفر از کارشناسان و مربیان ورزشی به صورت تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه شش بخشی آسیب شناسی چالش توسعه ورزش ایران با رویکرد استعدادیابی و نخبه‌پروری گلخانه‌ای برآمده از تحلیل بخش کیفی بود. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه به تایید ده نفر از اساتید مدیریت ورزشی رسید. پایایی ابزار پژوهش نیز از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد ($\alpha=0/79$). داده‌ها در دو بخش توصیفی و استنباطی با استفاده از نرم افزار SPSS 22 تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که مهمترین چالش‌های نظام مدل گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران شامل: ارتباطات، رهبری، پاداش، مکانیزم‌های کمک کننده، ساختار و اهداف به ترتیب اولویت قرار گرفتند. بیش‌ترین میانگین مربوط به بعد ارتباطات با میانگین ۵/۴۵ و کمترین میانگین مربوط به بعد اهداف با میانگین ۳/۸۲ بود.

نتیجه‌گیری: به طور کلی می‌توان اذعان نمود مدل گلخانه‌ای ماهیت و واقعیت ورزش کشور را نشان نمی‌دهد و با سرمایه‌گذاری بر روی افراد محدود، عملکرد ورزش کشور دچار حالت نوسانی و سینوسی قرار می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: توسعه، چالش‌ها، استعدادیابی، مدل گلخانه‌ای، نخبه‌پروری.

۱. دانشیار گروه مدیریت ورزشی دانشکده علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

۲. استادیار گروه مدیریت ورزشی دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: saeid_tabesh@yahoo.com

مقدمه

در دستیابی به موفقیت و بهره‌گیری مطلوب و پیش‌گیری از هدر رفتن سرمایه‌های مادی و معنوی و انسانی در تمام زاویه‌های زندگی موضوع استعدادیابی با اهداف: کشف و پرورش نخبگان از روزگاران گذشته تا کنون، یکی از اصول مهم و راز و رمزهای تمدن‌های پیش‌روی بشری بوده است (سجادی و همکاران، ۲۰۱). شناسایی استعدادهای درخشان از طریق ورزش، هنر، آموزش و پرورش یک کسب‌وکار بزرگ است که محققان در همه عرصه‌ها در حال تلاش برای پیدا کردن یک‌راه برای شناسایی بهترین‌ها هستند (ملک و همکاران^۱، ۲۰۱۵). شناخت قابلیت‌ها و شیوه ارزیابی و شناسایی همه جانبه، تعیین میزان و نقش بخش‌های مختلف تاثیرگذار در هدف پیش‌گویی، هدایت صحیح مهارت‌های ورزشی، نقش مهمی در فرآیند استعدادیابی ایفا می‌کند، چرا که برنامه استعدادیابی برای شناسایی ورزشکاران بااستعداد و موفقیت در سطح جهانی استفاده می‌شود. علاوه بر این استعدادیابی در ورزش می‌تواند یک ابزار مفید برای افزایش مشارکت ورزشی در یک جامعه و ارائه یک ارتباط مطلوب بین ورزش، استعدادها و ترجیحات شخصی و همچنین سطح غیرحرفه‌ای باشد (فابر و همکاران^۲، ۲۰۱۲). استعدادیابی ورزشی، از نظر دانشمندان علوم ورزشی، راهی منطقی، کوتاه و مقرون به صرفه برای حضور موفقیت‌آمیز ورزشکاران در صحنه‌های بین‌المللی است. این فرآیند نیازمند شناسایی و انتخاب افراد با استعدادی است که شرایط لازم جسمانی، مهارتی و رفتاری برای موفقیت در ورزش خاص

را داشته باشند. تا آنجایی که به ورزشکاران نخبه مربوط می‌شود، کار و زمان مریب باید برای کسانی صرف شود که دارای توانایی‌های بالقوه باشند. در غیراین صورت، استعداد، زمان و انرژی مریب تلف شده یا بهترین شکل آن این است که ورزشکار متوسطی پرورش خواهد یافت (وزین و همکاران، ۲۰۱۱). در این ارتباط ایجاد تعامل و همسوسازی نهادها و سازمان‌هایی از جمله آموزش و پرورش که نقش حیاتی در این موضوع ایفا می‌کنند از درجه اهمیت به‌سزایی برخوردار است. همچنین در این که آموزش و پرورش در سند تحول بنیادین چه تأکیدی نسبت به امر تربیت بدنی و ورزش و ایجاد بستری مناسب در استعدادیابی دارد باید تأمل کرد (مظفری و همکاران، ۲۰۰۹). ماموریت اصلی مدیریت استعداد منابع انسانی در اصل با به کارگیری افرادی که به نحوی بیشترین پتانسیل را دارند و پرورش افرادی که بالاترین میزان توسعه را در زمینه ورزش یا هنر دارند است (آدامسن و همکاران^۳، ۲۰۱۶)، ضمن اینکه استعدادیابی و نخبه‌پروری در ورزش به معنی کشف و به فعالیت رساندن توانایی‌های بالقوه ورزشی مخصوص فرد و هدایت آن‌ها در مسیر صحیح آن است. استعدادیابی و نخبه‌پروری سبب گسترش بستر و دامنه‌ی افراد مستعد که فرصت لازم را جهت توسعه‌ی مهارت‌های ورزشی دارند، می‌شود. مهمترین فعالیت مربیان و مشاوران تشخیص استعدادها، تعیین میزان آن‌ها و شناسایی تفاوت‌های فردی در استعدادها می‌تواند است. از این رو به نظر می‌رسد مربیان باید قبل از آموزش از میزان

1. Malec & et.al
2. Faber & et.al

3. Adamsen

آموزشی است را مورد توجه قرار داد (ویلادت و همکاران، ۲۰۱۱).

به نظر می‌رسد استعدادیابی در ورزش کشور با تنگناهایی همچون فرآیند تولید گلخانه‌های ورزشکار، نگاه مدیران و مسئولان ورزش به مدارس به عنوان سنگ بنای ورزش مواجه است (حسینی و همکاران، ۲۰۱۴). از این رو می‌توان اذعان نمود روش گلخانه‌ای روشی است که ورزشکاران را از کودکی تحت تعلیمات و تمرینات ورزشی قرار می‌دهند تا عناوین قهرمانی را کسب کنند. این امر در کشورهای پیشرفته به جای الگوهای مکانیکی و قهرمان‌سازی، تلاش بر رشد ارگانیکی ورزش در سطح جامعه دارند. اصول این الگو برای ایجاد زیرساخت‌های مناسب ورزشی در دو فرآیند نرم‌افزاری و سخت‌افزاری استوار است، به طوری که بایجاد فضاهای زیاد ورزشی جمعیت انبوهی وارد چرخه ورزش قهرمانی می‌شوند و وجود متخصصان ورزشی تکمیل‌کننده این فرآیند می‌شود. امروزه مسئله استعدادیابی ورزشی و پرورش نخبه‌ها از مهمترین دغدغه‌های جامعه ورزشی است که نقش مسئولان و مدیران در به نتیجه رسیدن آن، موثر است. در پژوهش‌های صورت گرفته، اذعان شده است که در فرآیند توسعه استعدادیابی در باشگاه‌ها و فدراسیون‌ها می‌بایست توجه ویژه‌ای به برطرف نمودن چالش‌های اقتصادی و تجهیزات و کمبود و همکاران، ۲۰۱۴). امکانات داشت (منکسری به نظر می‌رسد نداشتن امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری، فقدان برنامه استراتژیک و روشن نبودن سیاست‌ها و جهت‌گیری‌ها،

استعدادهای افراد اطلاع داشته باشند، تا با به‌عمل آوردن آزمون‌های مختلف آن‌ها را به رشته‌هایی هدایت کنند که درصد موفقیت آن‌ها بیشتر است. این عمل تخصصی از به هدر رفتن وقت، نیروی انسانی، امکانات و صرف هزینه‌های غیرضروری جلوگیری خواهد کرد (خدایاری و همکاران، ۲۰۱۲).

افراد با استعداد به عنوان اشخاصی تعریف شده که دستیابی به نتایج بالاتر از متوسط در حوزه‌های مختلف و فعالیت‌هایی مانند علم، رهبری، هنر و ورزش‌ها را دارند. در دوران معاصر بتوان اذعان نمود، استعداد‌های درخشان پایه‌ای برای توسعه استعداد و یا سطح بالایی از عملکرد در ورزش هستند (ملک و همکاران، ۲۰۱۵). به نظر می‌رسد کانون اصلی فرآیند استعدادیابی ورزشی در اکثر کشورهای توسعه‌یافته در تعامل مدارس و باشگاه‌های ورزشی به عنوان مراکز اصلی شناسایی کودکان و نوجوانان مستعد، شکل می‌گیرد. در این مراکز دانش‌آموزان پس از تست‌های بدنی و فیزیولوژیکی و انجام معاینات به سطوح بعدی یعنی مراکزی که بتوانند به صورت پیشرفته در رشته مورد نظر کار کنند راه‌یابند (دوستر و همکاران، ۲۰۱۴).

از این رو به نظر می‌رسد مدیریت کشف استعداد‌های ورزشی دانش‌آموزان در مدارس باید از طریق تحقیق و بررسی توسط مربیان و کارشناسان این امر انجام شود. شناسایی استعداد، آموزش، حفظ و بهبود را مدنظر قرار دهند، چرا که در پی آن برای هماهنگی و دستیابی به نتیجه باید مسئله‌ی محیط، محل آموزش و اجزای مختلفی را که از ملزومات هر هسته‌ی

لحاظ ورزشی از سیستم گلخانه‌ای در فرآیند استعدادیابی و نخبه‌پروری استفاده شده است. منتهی می‌بایست اذعان نمود، در دهه‌ها و سنوات گذشته شاهد توسعه پایداری در مقوله ورزش بخصوص در حوزه قهرمانی نبوده‌ایم. از این رو موفقیت‌های ورزشی ایران در عرصه جهانی ریشه در روشی دارد که می‌توان از آن به عنوان روش شبه گلخانه‌ای یاد کرد. ورزش ایران نیز به شیوه گلخانه‌ای و نتیجه‌گرا اداره شده و تک مدال‌های جهانی و المپیک، سرپوش بر نقاط ضعف در انتخاب ورزشکاران گذاشته است و گاهی آنقدر رشد غیر متوازن داشته و توقع مردم را بالا برده که واقعیت‌ها را از چشم مدیران خواسته یا ناخواسته پنهان کرده است (جوادی پور، ۲۰۱۵).

داشتن ساختار به همراه نتیجه گرفتن کار بسیار سختی است و همین موضوع باعث شده فدراسیون‌ها به صورت گلخانه‌ای روی ورزشکاران شاخص خود تمرکز و هزینه کنند، اما زمانی که تصمیم گرفته شد این روش از فدراسیون به باشگاه منتقل شود تا توسعه ورزش شکل نهادی به خود بگیرد. این واقعیت محرز شده است که باشگاه‌ها فاقد چنین ظرفیتی هستند، ضمن اینکه شاید بتوان اذعان نمود در مدارس و دانشگاه‌ها، برنامه‌ریزی از پیش طراحی شده‌ای برای این امر صورت نگرفته است و فدراسیون خود مانند یک دانشگاه عمل می‌کنند و با استعدادترین افراد را انتخاب و بهترین استادان را برای آموزش آنان به خدمت می‌گیرند تا در عرصه رقابت‌های جهانی موفقیت‌هایی را به دست آورند. غافل از آنکه این موفقیت‌ها حاصل تلاشی است که در یک محیط مصنوعی شکل گرفته و در واقعیت وضعیت به گونه‌ای دیگر است.

نبود نظارت و ارزیابی، وابستگی به منابع مالی دولت و عدم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، عدم مطلوبیت ساختار و تشکیلات فعلی ورزش، نامطلوب بودن نظام استعدادیابی و نخبه‌پروری به عنوان موانع فرآیند استعدادیابی و نخبه‌پروری شناسایی شده است (میلیستد و همکاران^۱، ۲۰۱۳).

بیشتر پژوهش‌ها محل و زمان استعدادیابی ورزشی را از مدارس و سنین پایین و ابتدایی را مناسب‌ترین زمان برای شناسایی افراد نخبه دانسته و ارتباط با آموزش و پرورش را مهم‌ترین ارگان در همکاری جهت رسیدن به موفقیت معرفی کرده‌اند (کوبیوس و همکاران^۲، ۲۰۱۵). در ایران نظام استعدادیابی مدونی وجود ندارد و نهاد و مسئول این مقوله مهم در ورزش نیز مشخص نیست و تنها معیار استعدادیابی و نخبه‌پروری نتایج مسابقات و جشنواره‌های ورزشی است که آن‌هم به دلیل کمبود تعداد مسابقات به‌ویژه در سطح آموزشگاه‌ها و نبودن معیارهای مناسب برای انتخاب افراد مستعد، فرآیند استعدادیابی بسیار کم‌رنگ‌تر است (احسانی و همکاران، ۲۰۱۳).

تاکنون در بخش ورزش قهرمانی برنامه‌ریزی‌های لازم برای استعدادیابی انجام نشده و شناسایی و گزینش استعداد‌های ورزشی عمدتاً نادیده گرفته شده است و یا به‌طور سنتی و با اتکا به تجارب و نظر شخصی مربیان و معلمان تربیت‌بدنی و ورزش مدارس و باشگاه‌ها و بعضی والدین کودکان و نوجوانان علاقه‌مند انجام می‌شود (کجباف نژاد، ۲۰۱۵). هر چند در ایران نیز مانند برخی از کشورهای توسعه‌یافته به

این مدل بسیاری از ورزشکاران به صورت مقطعی هستند قابل بحث است. بسیاری از افراد علی‌رغم داشتن توانایی و استعداد در رشته ورزشی خاص، به دلیل شناسایی و غربال نشدن از بین سایر افراد نمی‌توانند مسیر پیشرفت و ترقی را طی کنند. بهترین روش‌های استعدادیابی و به مرحله اجرا گذاشتن آن می‌توان این مسیر را برای آن‌ها هموار کرد. در این تحقیق با هدف شناسایی چالش‌های که در بخش سازمانی این مقوله وجود دارد و با انجام مصاحبه و راه کارهایی که از متخصصان جمع‌آوری می‌شود می‌توان در شناسایی و حفظ ورزشکاران و کارا بودن در ادامه مسیر ورزشی به نتایجی دست یافت. نقشی که فدراسیون‌ها و باشگاه‌ها در استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش کشور دارند می‌توان بسیار پررنگ باشد تا جایی که می‌توان چنین بیان کرد که استعدادیابی نکردن یک فرد بهتر از استعدادیابی غلط و سوق دادن فرد به مسیری است که ممکن است در آن هم از لحاظ جسمی و هم از لحاظ روحی دچار آسیب شود. تا آنجایی که در ایران مشغول شدن در یک رشته ورزشی خاص بیشتر بر پایه سنت‌ها و علایق استوار است و به محبوبیت آن ورزش، فشار والدین، تخصص مربیان صورت می‌گیرد، لذا سوال اصلی پژوهش حاضر آسیب‌شناسی مکانیزم‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران است.

روش‌شناسی پژوهش

تحقیق حاضر به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی است، از نظر ماهیت از انواع تحقیقات توصیفی-تحلیلی است.

از این رو باید تاکید شود روش گلخانه‌ای شاید ثمری هم داشته باشد، اما این روش نمی‌تواند به تحول عمیقی در زیرساخت منجر شده و توسعه پایداری را برای ورزش ایران به ارمغان آورد. با توجه به سرعت رشد ورزش در کشورهای صاحب نام و پیشرفته، می‌توان پی برد که ایران در زمینه استعدادیابی و نخبه‌پروری فاصله زیادی با کشورهای توسعه یافته داشته و این مسئله به یک عزم و اراده جدی در تمام سطوح مدیریتی از مدیریت کلان گرفته تا مدیریت سطوح پایین در جهت شناسایی عواملی که مانع در ایجاد یک سیستم کارآمد برای افزایش سرعت پیشرفت استعدادیابی و نخبه‌پروری در سطح سازمانی می‌شود، نیاز دارد. در مدل گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش کشور با وجود صرف هزینه و نشست‌های متعدد، پیشرفت چشم‌گیری دیده نمی‌شود. از آنجایی که استعدادیابی و پرورش نخبگان ورزشی و گرایش فرد به سمت رشته ورزشی خاصی می‌تواند آینده و مسیر زندگی فرد را تا حدود زیادی تعیین کند، در نتیجه از اهمیت زیادی برخوردار است. انتخاب روشی که بهترین و کارآمدترین نتیجه را در پی داشته باشد، حائز اهمیت است. همانطور که اشاره گردید در ایران این امر بر پایه مدل گلخانه‌ای است. با انتخاب افراد صاحب نظر و کارشناسان این امر در مرحله‌ای کردن استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزشی به طوری که هر مرحله را متخصصان آن بخش آزمون کنند، می‌توان این امر را به طور کاملاً تخصصی پیش برد. با انتخاب مدل گلخانه‌ای در امر استعدادیابی نخبه‌پروری ورزشی، شاید فرصت برابری برای ظهور و بروز استعدادهای بالقوه به همه مستعدان داده نشود و همچنین دلیل اینکه در

توصیفی- تحلیلی است. در این بخش به رتبه-بندی چالش‌های شناسایی شده، پرداخته شد. نمونه آماری در بخش کمی شامل ۳۸۴ نفر از کارشناسان ورزشی که به نوعی در مقوله ورزش قهرمانی مشغول فعالیت بودند، شامل مدیران هیات‌های ورزشی، مربیان برجسته که در رده‌های سنی مختلف که به نوعی در فرآیند استعداد یابی و نخبه‌پروری ورزش کشور تاثیرگذار هستند، به صورت تصادفی طبقه‌ای انتخاب شدند. ابزار تحقیق در این مرحله شامل پرسشنامه طراحی شده از بخش کیفی بود. این سوالات در شش بخش اهداف، ساختار، رهبری، ارتباطات، پاداش و مکانیزم‌های کمک‌کننده طبقه‌بندی شد. روایی صوری و محتوایی پرسشنامه به تایید ده نفر از اساتید مدیریت ورزشی رسید. پایایی ابزار پژوهش نیز با استفاده از آلفای کرونباخ محاسبه شد ($\alpha=0.79$). آمار توصیفی میانگین، حداقل، حداکثر، فراوانی، درصد و انحراف استاندارد برای توصیف متغیرها در جامعه تحقیق استفاده شده است. در سطح آمار استنباطی برای چالش‌های مدل گلخانه‌ای استعدادیابی که در مرحله کیفی شناسایی شده بود، تکنیک آماری فریدمن استفاده شده است. در بخش کیفی بر اساس قضاوت‌های شهودی مبنی بر تفکر استراتژیک، اصلی‌ترین مسائل استعدادیابی شناسایی و استراتژی‌های کلان ارائه و مهم‌ترین و منسجم‌ترین اقدامات برای فرآیند استعدادیابی و نخبه‌پروری متناسب با چالش‌های شناسایی شده مدل گلخانه‌ای ورزش ایران ارائه گردید. داده‌ها در دو بخش توصیفی و استنباطی و با استفاده از نرم افزار SPSS 22 تجزیه و تحلیل شد.

از این رو روش تحقیق از نوع آمیخته و در واقع ترکیبی از روش کیفی و کمی است. در مرحله کیفی از طریق مصاحبه نیمه‌ساختاریافته، چالش‌ها شناسایی شد. جامعه آماری تمامی افراد آگاه در فرآیند استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران بودند. نمونه آماری در مرحله کیفی شامل ۲۰ نفر از مدیران، مربیان و اساتید دانشگاهی که در امر استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش بودند، نمونه‌گیری در بخش کیفی به صورت گلوله‌برفی انجام شد. مقوله‌های شناسایی شده در مرحله کیفی از طریق مصاحبه نیمه ساختار یافته شامل: ساختار؛ که از سه عنصر پیچیدگی، رسمیت و تمرکز تشکیل شده است. هدف؛ شامل: کار مشخص و قابل اندازه گیری مورد انتظار، در یک محدوده زمانی و با یک هزینه معین است. ارتباطات؛ انتقال اطلاعات، مفاهیم و معانی، بین مدیران، سرپرستان و سایر کارکنان، شامل وقایع، نظرات، احساسات و عواطف به شکل کتبی، شفاهی و اشاره‌ای و به صورت با واسطه یا بی واسطه است. پاداش؛ از مولفه‌های موثر در حفظ و نگهداری کارکنان است و در تحقیق اهداف سازمانی از طریق ارضای نیازهای افراد و ایجاد انگیزش و تعهد در آنان کمک می‌کند. رهبری؛ فرآیند نفوذ در فعالیت‌های فرد یا گروه، به منظور کوشش برای رسیدن به یک هدف در موقعیتی مشخص است. مکانیزم‌های کمک کننده؛ شامل مجموع تکنولوژی‌ها، ایده‌ها و تلاش‌های برنامه‌ریزی و کنترلی سازمان مفید که برای یکپارچه ساختن، رشد و بهبودی سازمان انجام بهتر امور، به منظور انتخاب بهینه جهت رسیدن به هدفی مشترک است. در بخش کمی، تحقیق از نوع

یافته‌های پژوهش

طبق نتایج به دست آمده از آمار توصیفی بخش کمی حدود ۵۰ درصد نمونه آماری سطح تحصیلات آن‌ها کارشناسی، ۴۰ درصد کارشناسی ارشد و ۱۰ درصد مدرک دکتری داشتند، ضمن اینکه ۶۵ درصد نمونه آماری مردان و ۳۵ درصد مابقی را زنان تشکیل دادند. در آمار استنباطی: ابتدا برای نرمال بودن توزیع نمونه از آزمون کلموگروف اسمیرنوف استفاده شد ($P \leq 0/05$) بر اساس نتایج به دست آمده نمونه آماری تحقیق از توزیع نرمال تبعیت و متغیرهای تحقیق از تجانس واریانس برخوردار بودند. بر اساس قضاوت‌های شهودی مبنی بر تفکر استراتژیک، اصلی‌ترین مسائل استعدادیابی شناسایی و استراتژی‌های کلان ارائه و مهم‌ترین و منسجم‌ترین اقدامات برای فرآیند استعدادیابی و نخبه‌پروری متناسب با چالش‌های شناسایی شده

مدل گلخانه‌ای ورزش ایران شناسایی شد. در این قسمت ۴۴ مؤلفه شناسایی شده که در شش بخش اهداف، ساختار، رهبری، ارتباط، پاداش و مکانیزم‌های کمک‌کننده ارائه گردید و بر اساس آزمون فریدمن رتبه بندی شدند. همان طور که در جدول (۱) مشاهده می‌شود، با توجه به میانگین رتبه‌های مؤلفه‌های درونی بخش اهداف، انجام استعدادیابی فدراسیون‌ها به صورت مقطعی با میانگین رتبه‌ای ۷/۴۲، و همخوانی اهداف با شرایط سخت افزاری فدراسیون در زمینه استعدادیابی ورزشی با میانگین رتبه‌ای ۲/۵۵، بیشترین و کمترین میانگین رتبه‌های مؤلفه‌هایی درونی در بخش اهداف چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی را داشتند.

جدول ۱. اولویت‌بندی بخش اهداف در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین	مؤلفه‌های درونی بخش اهداف
۱	۷/۴۲	انجام استعدادیابی به صورت مقطعی و به شکل گلخانه‌ای
۲	۵/۸۱	مشخص و روشن نبودن اهداف در فدراسیون‌های ورزشی در امر استعدادیابی
۳	۵/۱۰	نبود برنامه‌های جهت شناسایی ورزشکاران مستعد
۴	۴/۴۵	اجرای ضعیف صحیح برنامه‌های آموزشی و ترویج ورزش
۵	۴/۰۸	کمبود برنامه ریزی مدون در زمینه استعدادیابی در فدراسیون‌های ورزشی
۶	۳/۶۱	برنامه ریزی ضعیف استعدادیابی ورزشی کشور بر اساس دانش و تخصص افراد
۷	۲/۹۷	کمبود فرآیند سیستماتیک از زمان شناسایی افراد مستعد تا کسب عناوین ورزشی
۸	۲/۵۵	همخوانی اهداف با امکانات سخت افزاری فدراسیون در زمینه استعدادیابی ورزشی

جدول ۲. اولویت‌بندی بخش ساختار در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین	مؤلفه‌های درونی بخش ساختار
۱	۷/۲۲	وابستگی به دولت با هدف کسب مدال در بازه زمانی کوتاه
۲	۶/۹۹	تسهیل در پیشرفت افراد با تقسیم کار
۳	۵/۵۹	استعدادیابی ورزش بر اساس تجربه
۴	۳/۸۰	توجه ویژه‌ای به‌اینده و شناسایی افراد مستعد
۵	۳/۴۹	توجه کافی فدراسیون‌ها به استعدادیابی
۶	۳/۰۸	استعدادیابی ورزش بر اساس استانداردها
۷	۳/۰۴	استعدادیابی ورزش بر اساس تخصص
۸	۲/۸۰	آشنایی با روش‌های نوین پرورش استعداد

بر اساس یافته‌های جدول (۲) وابستگی به دولت بیشترین و کمترین میانگین مؤلفه‌های چالش‌های استعدادیابی را داشتند. چالش‌های استعدادیابی را داشتند. با میانگین رتبه‌ای ۷/۲۲ و آشنایی با روش‌های نوین پرورش استعداد با میانگین رتبه‌ای ۲/۸۰

جدول ۳. اولویت‌بندی بخش رهبری در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین رتبه	مؤلفه‌های درونی بخش رهبری
۱	۴/۷۶	وابستگی و تحت تاثیر سیستم دولتی
۲	۴/۵۸	همکاری بخش خصوصی
۳	۴/۰۶	تغییرات مکرر در مدیریت
۴	۳/۷۲	فعالیت بر حسب سلیقه
۵	۲/۵۳	روابط غیررسمی با زیردستان
۶	۱/۳۵	نظارت قوی و مستمر در زمینه استعدادیابی

نتایج جدول (۳) مؤلفه‌های بخش رهبری، با میانگین ۴/۷۶ و نظارت قوی و مستمر با میانگین ۱/۳۵، بیشترین و کمترین مؤلفه‌هایی در بخش رهبری چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی را داشتند.

جدول ۴. اولویت‌بندی بخش ارتباطات در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین	مؤلفه‌های درونی بخش ارتباطات
۱	۷/۴۹	ارتباط با ارگان‌های دیگر از جمله آموزش و پرورش (فرا سازمانی)
۲	۵/۸۲	تاثیر مربیان در مسائل فنی و مدیران در نقش حمایتی ورزشکاران مستعد (برون سازمانی)
۳	۵/۳۲	انتخاب سلیقه‌ای ورزشکاران با استعداد (فردی)
۴	۵/۲۸	انتصاب افراد غیرحرفه‌ای و بی تجربه (بین فردی)
۵	۵/۲۱	بهبود شرایط ورزشکاران نخبه (درون سازمانی)
۶	۵/۱۸	آگاهی مدیران و مربیان از شرایط و وضعیت ورزشکاران مستعد (برون سازمانی)
۷	۵/۰۶	تاثیر در دستیابی به اهداف (بین فردی)
۸	۳/۳۰	تضادی بین بخش‌های مختلف ورزش (بین فردی)
۹	۲/۳۴	ارتباط مثبت و سازنده‌ای بین ورزشکاران نخبه و مربیان (درون سازمانی)

ارتباط مثبت و سازنده‌ای بین ورزشکاران نخبه و مربیان(درون‌سازمانی) با میانگین رتبه‌ای ۲/۳۴ بیشترین و کمترین میانگین مؤلفه‌های بخش ارتباطات چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی را تشکیل دادند.

مقوله‌های به‌دست آمده جدول (۴) حاکی از این است که، به طور کلی با توجه به میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌های درونی بخش ارتباطات، ارتباط با ارگان‌های دیگر از جمله آموزش و پرورش(فراسازمانی) با میانگین رتبه‌ای ۷/۴۹ و

جدول ۵. اولویت‌بندی بخش پاداش در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین	مؤلفه‌های درونی بخش پاداش
۱	۵/۷۴	انگیزه‌های درونی مثل احساس برتری و انگیزه‌های بیرونی مثل پادشاهی مالی
۲	۵/۶۵	مهمترین پاداش به ورزشکاران مستعد، حل مشکلات مالی آن‌ها است.
۳	۴/۹۵	شناسایی ملاک‌ها و انگیزه‌هایی مرتبط با اهداف در ورزشکاران مستعد
۴	۴/۵۹	بروز انگیزه در ورزشکاران مستعد با ارتقا سطح علمی مربیان
۵	۳/۰۸	امکان رشد و ترقی ورزشکاران با استعداد در فدراسیون‌ها
۶	۲/۱۱	توجه مدیران به نیازها و امور ورزشکاران و نخبگان ورزشی
۷	۱/۸۹	شرایط مساعد پادشاهی فدراسیون‌های ورزشی در ایجاد انگیزه ورزشکاران مستعد

ورزشکاران مستعد با میانگین رتبه‌ای ۱/۸۹ بیشترین و کمترین میانگین بخش پاداش چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی را داشتند.

یافته‌های جدول (۵) نشان می‌دهد، در بخش پاداش، انگیزه‌های درونی مثل احساس برتری، با میانگین رتبه‌ای ۵/۷۴ و شرایط مساعد پاداش‌های فدراسیون‌های ورزشی در ایجاد انگیزه

جدول ۶. اولویت‌بندی بخش مکانیزم‌های کمک کننده در چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

رتبه	میانگین	مؤلفه‌های درونی بخش مکانیزم‌های کمک کننده
۱	۵/۱۴	تعامل آموزش و پرورش و وزارت ورزش، در کمک به استعدادیابی ورزشی
۲	۴/۸۶	آموزش معلمان ورزش از سوی فدراسیون‌ها جهت شناسایی و پرورش ورزشکاران م
۳	۴/۷۹	ورود بخش خصوصی در حیطه استعدادیابی ورزش و کشف افراد مستعد
۴	۲/۴۰	تلاش و برنامه ریزی‌های کاربردی جهت ارتقا سطح کیفیت ورزش کشور
۵	۱/۹۳	دنباله روی از راه‌های اصولی و منطقی، بر اساس سیستم‌های علمی شناخته شده در سطح جهان
۶	۱/۸۹	خلاقیت و نوآوری لازم در شناسایی استعداد‌های ورزشی

بخش مکانیزم‌های کمک کننده چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی را به خود اختصاص دادند. اولویت‌بندی مؤلفه‌های درونی محورهای تحقیق در ابعاد چالش‌های شناسایی شده در این بخش با استفاده از آزمون فریدمن، مؤلفه‌های مربوط به هر یک از محورهای، اولویت‌بندی شدند.

بر اساس دستاوردهای جدول (۶)، به طور کلی با توجه به میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌های درونی بخش مکانیزم‌های کمک کننده، تعامل آموزش و پرورش و وزارت ورزش، بهترین کمک به استعدادیابی ورزشی، با میانگین رتبه‌ای ۵/۱۴ و خلاقیت و نوآوری لازم در شناسایی استعداد‌های ورزشی با میانگین رتبه‌ای ۱/۸۹، بیشترین و کمترین میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌هایی درونی در

جدول ۷. میانگین و انحراف معیار امتیازات ابعاد چالش‌های استعدادیابی و نخبه‌پروری

ابعاد	اهداف	ساختار	رهبری	ارتباطات	پاداش	مکانیزم‌های کمک کننده
کل	۳/۸۲	۳/۸۶	۵/۳۴	۵/۴۵	۴/۸۶	۴/۶۰
جامعه	۰/۵۸	۰/۸۴	۰/۸۸	۰/۴۸	۰/۴۵	۰/۴۴

نتایج جدول (۷) مشاهده می‌شود، بیش‌ترین میانگین امتیازات چالش‌های مدل گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران از دیدگاه کل جامعه مورد بررسی، مربوط به بعد ارتباطات با میانگین ۵/۴۵ و کمترین میانگین مربوط به بعد اهداف با میانگین ۳/۸۲ بود.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های تحقیق نشان داد که مهم‌ترین چالش‌های نظام مدل گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران شامل: ارتباطات، رهبری، پاداش، مکانیزم‌های کمک‌کننده، ساختار و اهداف به ترتیب اولویت قرار گرفتند. بیش‌ترین میانگین مربوط به بعد ارتباطات با میانگین ۵/۴۵ و کمترین میانگین مربوط به بعد اهداف با میانگین ۳/۸۲ بود. مهم‌ترین مؤلفه‌های درونی بخش اهداف، انجام استعدادیابی فدراسیون‌ها به صورت مقطعی و به شکل گلخانه‌ای است که با بیش‌ترین میانگین رتبه‌ای و همخوانی اهداف با امکانات و شرایط سخت‌افزاری فدراسیون در زمینه استعدادیابی ورزشی با کمترین میانگین رتبه‌ای دلیل ضعف را نسبت به این روش در بخش اهداف چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی و نخبه‌پروری داشتند. انجام فرآیند گلخانه‌ای استعدادیابی که در ایران انجام می‌شود، یک فرآیند تصادفی برای

ستاره‌های ورزشی ایران است و نمی‌تواند پشتوانه‌ای برای حضور مستمر و دائمی ورزشکاران در میدانی ورزشی باشد، از این رو مدل حال حاضر ورزش ایران با الگوهای توسعه پایدار در مقوله ورزش در کشورهای توسعه‌یافته منافات دارد. فراموش نشود فرآیند گلخانه‌ای استعدادیابی در کشورهای توسعه‌یافته روشی است که ورزشکاران را از کودکی تحت تعلیمات و تمرینات ورزشی قرار می‌دهند تا عناوین قهرمانی را کسب کنند و تمام حمایت‌های مادی و معنوی از این ورزشکاران صورت می‌پذیرد. باید اذعان نمود بسترهای لازم در باشگاه‌ها می‌توانند شرایط را برای استعدادیابی و پرورش نخبگان ورزشی از سن کودکی فراهم کنند تا ورزش کشور از تمرکز بر روی تک ستاره‌های قهرمان خارج شود. نتایج این تحقیق با یافته‌های حسینی و همکاران (۲۰۱۴) که عنوان نمودند استعدادیابی در ورزش کشور با تنگناهایی همچون فرآیند تولید گلخانه‌ای ورزشکار، نگاه مدیران و مسئولان ورزش به مدارس به عنوان سنگ بنای ورزش مواجه است، همسو است. همچنین کویلیوس و همکاران (۲۰۱۵) بیان کردند که ایجاد چارچوب خاص آموزشی از دوران کودکی می‌تواند توانایی‌ها و استعدادها را از دیدگاه سنتی به سوی برنامه‌های جدید سوق دهند. همچنین اسماعیلی و همکاران (۲۰۱۳)

دانست. نتیجه این تحقیق با تحقیقات احمدی و همکاران (۲۰۱۲)، جوادی پور (۲۰۱۵)، حسینی و همکاران (۲۰۱۴) به علت جابجایی سریع مدیران به دلیل وابستگی به سیستم دولتی و عدم حضور بخش خصوصی همسو است. در حالی که در بیشتر کشورهای اروپایی بخش آموزشی به طور مستقل بر روی استعدادیابی و نخبه پروری تمرکز دارد و بخش دولتی به عنوان حامی از بخش خصوصی حمایت می‌کند.

میانگین مؤلفه‌های درونی بخش ارتباطات، ارتباط با ارگان‌های دیگر از جمله آموزش و پرورش با بیشترین میانگین و ارتباط مثبت و سازنده‌ای بین ورزشکاران نخبه و مربیان با کمترین میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌های درونی در بخش ارتباطات چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی ورزش کشور است. می‌توان ارتباط را باعث افزایش مشارکت در یک جامعه و ارائه یک ارتباط مطلوب بین ورزشکاران و مربیان و همچنین مراکزی که در به ثمر رسیدن نتیجه سهم مهمی دارند، دانست. ارتباطات فراسازمانی با ارگانی چون آموزش و پرورش که مرکز اصلی پرورش کودکان است می‌تواند نتایج چشم‌گیری را در پرورش استعداد و نخبه پروری داشته باشد. نتیجه پژوهش حاضر با یافته‌های وزینی و همکاران (۲۰۱۱) که به فعال نبودن آموزش و پرورش در امر استعدادیابی و عدم آموزش معلمان و نیاز به حضور بخش آموزشی در امر استعدادیابی اشاره دارند، همسو است.

میانگین مؤلفه‌های درونی بخش پاداش، انگیزه‌های درونی مثل احساس برتری و انگیزه‌های بیرونی مثل پاداش‌های مالی در رشد استعدادیابی، با بیشترین میانگین و شرایط نامساعد پاداش‌های فدراسیون‌های ورزشی

گزارش دادند که بر اساس یک سیستم سازمان یافته و با امکانات کشور و و روش‌های علمی می‌توان در استعدادیابی موفق بود.

مهم‌ترین مؤلفه درونی بخش ساختار آسیب‌شناسی ورزش ایران، وابستگی ورزش به دولت است. شاید از آنجایی که تامین بودجه ورزش کشور وابسته به سیستم دولتی است و هدف و انتظار دولت از ورزش کسب عناوین ورزشی و مدال است، بنابراین به دنبال جبران هزینه‌های انجام شده در این بخش در حداقل زمان ممکن است که با توجه به این امر نمی‌تواند افراد زیادی را وارد میادین کند چرا که برای رسیدن ورزشکاران باید سرمایه‌گذاری‌های چشم‌گیری انجام شود که می‌توان با حضور بخش خصوصی بخشی از آن را جبران کرد. نتیجه این تحقیق با جوادی پور (۲۰۱۵) و نصراللهی و همکاران (۲۰۱۳) که سیستم استعدادیابی ورزش کشور را وابسته به منابع مالی دولت و عدم مطلوبیت ساختار و تشکیلات و توجه به سود به جای پرورش و شناسایی استعداد در ورزش می‌دانند همخوانی دارد.

مهمترین مؤلفه درونی بخش رهبری، وابستگی و تحت تاثیر سیستم دولتی با بیشترین میانگین رتبه‌ای و نظارت قوی و مستمر در زمینه استعدادیابی با میانگین رتبه‌ای کمترین میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌هایی درونی در بخش رهبری چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی ورزش کشور می‌باشد. شاید بتوان وابستگی ورزش به بدنه دولت را اختصاص ندادن بودجه کافی و تاثیر تغییرات در شرایط دولتی در سیستم ورزش و برنامه‌هایی که در جهت استعدادیابی پیش رو دارند و تاثیر سیستم دولتی که باعث تغییر در مدیریت و بخش اجرایی برنامه‌ها می‌شود

و شناسایی افراد نخبه تاثیرگذار می‌دانستند همسو است.

به طور کلی می‌توان اذعان نمود اهداف نظام استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران به صورت گلخانه‌ای و مقطعی است. چرا که مدل گلخانه‌ای که در ایران انجام می‌گردد ماهیت و واقعیت ورزش کشور را نشان نمی‌دهد و با سرمایه‌گذاری بر روی افراد محدودی، عملکرد ورزش دچار حالت نوسانی و سینوسی است به طوری که دوره‌ای در اوج و دوره‌ای در فرود خواهد بود. از این رو به سیاست‌گذاران ورزش کشور پیشنهاد می‌گردد با برگزاری لیگ‌های منظم و برنامه‌ریزی شده در سنین مختلف فرصت بروز استعداد برای افراد بیشتری را فراهم آورند.

مهم‌ترین آسیب بخش ورزش در زمینه رهبری، وابستگی و تحت تاثیر سیستم دولتی بودن است. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت ورزش کشور و سیستم مدیریتی و رهبری ورزش کشور تحت تاثیر تصمیمات سیاسی دولتی بوده و با تغییر در دولت تاثیر متفاوتی در ورزش خواهد گذاشت به طوری که تغییر مکرر در مدیریت ورزشی و برنامه‌های اجرایی را می‌توان مشاهده نمود. نظر به وجود وابستگی ورزش ایران به بودجه‌های دولتی، چنین می‌توان اظهار داشت که نظام ورزش دولتی توانایی هدف‌گذاری بهینه، هماهنگی و نظارت بر حس اجرای پروژه‌های مبتنی بر اهداف را نداشته، ضمن اینکه در شرایط ناپایدار اقتصاد دولتی تخصیص به مقوله ورزش نسبت به سایر مقوله‌های اجتماعی شاید در اولویت‌های پایین‌تری برای مدیران دولتی باشد. قطعاً این امر به کلان نظام ورزش آسیب‌های جدی وارد خواهد نمود،

در ایجاد انگیزه ورزشکاران مستعد با کمترین میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌های درونی در بخش پاداش چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی ورزش کشور می‌باشد. شاید بتوان انگیزه در ورزشکاران را مهمترین عامل در پیشرفت آن‌ها دانست چرا که آمادگی روانی در افراد و فراهم کردن نیازهای بیرونی باعث رشد و شکوفایی استعداد این افراد می‌شود. نتیجه این تحقیق با تحقیقات منکرسی و همکاران (۲۰۱۴) با تاثیر عواملی چون کمبود اقتصاد و امکانات مالی در جهت پرورش استعداد و با تحقیقات بهیور و همکاران (۲۰۰۳) با تاثیر عوامل روان‌شناختی و احساس علاقه در ایجاد انگیزه همسو است.

میانگین مؤلفه‌های درونی بخش مکانیزم‌های کمک کننده، اثر تعامل آموزش و پرورش و وزارت ورزش، در کمک به استعدادیابی ورزشی، با بیشترین میانگین و خلاقیت و نوآوری لازم در شناسایی استعداد‌های ورزشی با کمترین میانگین رتبه‌ای مؤلفه‌هایی درونی در بخش مکانیزم‌های کمک کننده چالش‌های گلخانه‌ای استعدادیابی ورزش کشور است. مکانیزم‌های کمک کننده توانایی برای فعال کردن افراد به انجام کاری ارزشمند، در نظر گرفته شده است. به نظر می‌رسد وجود تعامل بین آموزش و پرورش با بخش ورزشی کشور و ایجاد بسترهای آموزشی تاثیرات مثبتی را در جهت کشف استعداد‌های ورزشی و پرورش افراد نخبه خواهد داشت. نتیجه این پژوهش با تحقیق ادگیسان و همکاران^۱ (۲۰۱۰) که مشارکت با آموزش و پرورش و مراکز آموزشی را در رشد استعدادیابی

فدراسیون‌ها و آموزش مربیان و ایجاد شرایط جهت شناسایی افراد مستعد و نخبه در رشته‌های ورزشی مختلف می‌تواند بستر را برای ورود ورزشکاران بیشتری به میدان فراهم سازد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت حضور بخش آموزشی از سنین پایین می‌تواند اثرگذارترین عامل کمک‌کننده در جهت استعدادیابی و نخبه‌پروری استعدادیابی در کشور باشد، لذا توصیه می‌شود که استعدادیابی را با انجام فرآیند مستمر و درازمدت هدف‌گذاری کنند و زمینه را برای پرورش حجم بیشتری از افراد فراهم سازند. مسئولان و مدیران ورزش کشور برای ارزش‌گذاری به مقوله استعدادیابی و پرورش نخبگان با ایجاد ارتباط با آموزش و پرورش و ارگان‌هایی که می‌توانند در بخش شناسایی افراد و پرورش آن‌ها تاثیرگذار باشند اقدام کنند، چرا که تمام افرادی که وارد عرصه ورزش کشور می‌شوند در ابتدا می‌توانند در مدارس شناسایی و با برنامه‌های دقیق‌تر نتایج بهتر و موثر تری را به‌دست آورده و از سنین پایین‌تر وارد میدان ورزشی شوند.

منابع

- Adamsen, B. (2016). the Language of Talent. Demystifying Talent Management. *Demystifying Talent Management*, 1(1), 62-69.
- Doostar, S. A. G., F. Sohail, B. (2014). investigated the problems of football talent. *Sport Management*, 7(4), 621-635.
- Eehsani, M. A., M. Gharekhani, H. (2013). Interior design and develop a comprehensive system of professional sports. *Sports Management Studies*, 17(1), 125-136. [Persian].
- Faber, I. (2012). A first step to an evidence-based talent identification program in the Netherlands. A.

لذا توصیه می‌شود مدیران ورزشی در نظام استعدادیابی و نخبه‌پروری به دنبال جذب منابع و سرمایه‌های پایدار بوده و به بودجه‌های دولتی به عنوان مکانیزم‌های کمک‌کننده نگریسته شود.

مسئولان ورزش کشور با فراهم نمودن بستر حقوقی حضور بخش خصوصی شرایط ورود سرمایه‌های بیشتر را تسهیل نمایند. با این امر مدیران ورزش با تصمیم‌گیری مستقل و به صورت تخصصی از وابستگی و تحت تاثیر سیستم دولت بودن کاسته تا بتوانند برنامه‌های بلند مدت استعدادیابی و نخبه‌پروری را جامه عمل بپوشاند و مدیران ورزشی با تغییر در سیستم دولت دچار تغییر و تحولات نشود تا برنامه‌های اجرایی در نیمه‌راه رها شوند. می‌توان ادعان نمود مسئولان ورزش کشور می‌توانند با ایجاد روحیه و انگیزه در افراد مستعد در دوره‌های مختلف رشد و پرورش ورزشکار و کاهش دغدغه‌های مالی در دوره‌های بعد از ورزش قهرمانی می‌توانند با انگیزه‌تر و مصمم‌تر در میدان قهرمانی حضور داشته باشند. چرا که نبود انگیزه‌های درونی مثل احساس برتری و انگیزه‌های بیرونی مثل پاداش‌های مالی در رشد استعدادیابی است. چرا که با حضور روانشناسان و ایجاد احساس و انگیزه در ورزشکاران مستعد و فراهم کردن نیازها و پاداش‌های مالی شرایط بهتری را برای پیشرفت این افراد فراهم ساخت. به نظر می‌رسد تعامل ضعیف نظام کلان استعدادیابی و نخبه‌پروری ورزش ایران با ارگان‌های دیگر از جمله آموزش و پرورش یکی از مهم‌ترین آسیب‌های شناسایی شده در مقوله تحت بررسی بود. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت وجود روابط با آموزش و پرورش از سوی

Volleyball. *International Journal of Sports Science.* , 3(5), 157-162.

- Mnkrsy, Sh. Sfanya, A. Ghasemi, H. (2014). Identify challenges in the fields of athletics Iran Prmdal Olympics. . *Youth Sports Strategic Studies.*, 27(1), 159-174. [Persian].
- Mozaffari, A. M., M. Poursoltani, H. Musharraf Javadi, B. Esmaeili, M. . (2009). Describe the implementation status of physical education and sport in first grade of primary school three countries with the teachers and administrators. . *Research in Sport Management and motor behavior.* , 14(1), 119-140. [Persian].
- Sajadi, N. H., H. Timuriy, A. (2010). Check and compare the performance of the comprehensive development of sport and entertainment and development center based on Weisbord. . *Sports Management Studies.* , 26(1), 153-170. [Persian].
- Vazini, A. S., M. Bagherzadeh, F. (2011). Using multivariate approach in scouting football players under 16 years. *Growth and learning exercises.*, 1(1), 103-128. [Persian].
- Veladat, F. N., A. (2011). designing a model for managing talents of students in elementary school: A qualitative study based on grounded theory. . *Social and Behavioral Sciences.* , 29(1), 1052-1060. [Persian].

research proposal. *International Journal of Table Tennis Sciences.* , 7(1), 15-18.

- Hosseini, S. H., M. Rajabi, A. Sajadi, N. (2014). Identify the strengths, weaknesses, opportunities and threats talent in athletics Islamic Republic of Iran, issues and challenges facing it. . *Sport Management.* , 17(1), 24-59. [Persian].
- Javadipoor, M. (2015). Management challenges championship in Iran. . *Sports Management Studies.* , 30(1), 13-34. [Persian].
- Kajbafnejad, H. (2013). Talent identification and prediction of psychological athletes with factor analysis. *Sport psychology studies.* , 4(1), 39-46. [Persian].
- Khodayari, A. R., AR. Hazraty pour B. (2012). Check some indicators from the perspective of the top coaches' Iranian Greco-Roman wrestling talent. . *Exercise Science.* , 10(1), 57-72. [Persian].
- KubiliusOlszewski, P. T., D. (2015). Talent development as a framework for gifted education . *Gifted child today.*, 28(1), 49-59.
- Maleč, D. N., E. (2015). Learning Strategy, Learning Motivation and Parent Support to Untalented Students and Students with Sports Talent. . . *Kinesiologica.* , 2(1), 23-29.
- Milistetd, M. M., I. Ivanhoe, A. Vieira, J. (2013). Coaches Representation about Detection and Selection of Talents on the Brazilian

The Challenge of Iran's Sport development with Non Systematic Talent identification approach and elite Approach

Rasool Nazari ¹, Saeid Tabesh* ²

Received: Jul 05, 2017

Accepted: Oct 23, 2017

Abstract

Objective: The aim of this study was The Challenge of Iran's Sport development with Non Systematic Talent identification approach and elite Approach.

Methodology: The reasech method was mixed type and actually is a combination of qualitative and quantitative methods. The population in the qualitative phase includes 20 of managers, coaches and university professors who are active or acted in the get talent and elitism of sport. The quantitative section of the reasech is analytical type. In this part we rank the identified ghallenge. Given that the number of population was not statistically significant, so the maximum sample in the quantitative section 384 experts and sports trainers were selected randomly. Instruments included a six-part questionnaire objectives, structure, leadership, communications, compensation and aid mechanisms that were obtained from the qualitative analysis. These questions are classified in six sections of aims, structures, leadership, communications, compensation and aid mechanisms. Face and content validity of the questionnaire was approved by ten sports management and its reliability was calculated through Cronbach's alpha ($\alpha=0.79$). After collecting the questionnaires, data are analyzed in two descriptive and inferential sections Including fridmantest by use of spss22 software.

Results: The results showed that the most important challenges of the greenhouse model you will find talent and elite sport in Iran include: communication, leadership, compensation, assistance mechanisms, structure and objectives in order of priority groups. The highest mean of the communication aspect was with a mean of 4.55 and the lowest mean of the target dimension with an average of 3.82.

Conclusion: Generally, it can be acknowledged nonsystematic approaches do not show the nature and reality of sport and capitalize on limited subjects, sports performance and sinusoidal vibration mode are experiencing.

Keywords: Challenge, Development, Elite, Non Systematic, Talent

1. Associate Professor, Faculty of Sport Sciences, Islamic Azad University, Isfahan (Khorasgan) Branch, Isfahan, Iran. 2. Assistant Professor, Faculty of Sport Sciences and Pysical Education, Mazandaran University, Babolsar, Iran

* Corresponding author's e-mail address: saeid_tabesh@yahoo.com